

قانون فوق مشتمل بر بیست و سه ماده و هشت تبصره طبق اصل هشتاد و نهم قانون اساسی در جلسه روز سه شنبه نهم اسفندماه یک هزار و سیصد و شصت و دو تصویب کمیسیون مشترک « کار و اسواراداری و استخدامی » و « امور قضائی » مجلس شورای اسلامی رسیده و شورای محترم نگهبان در تاریخ ۱۳۶۲/۱۲/۱۸ آنرا تأیید نموده است و برای مدت سه سال از تاریخ تصویب بصورت آزمایشی قابل اجرا است .

رئیس مجلس شورای اسلامی - اکبر هاشمی

شماره ۸۸۰۴۲۳
وزارت صنایع

قانون راجع به تأسیس شرکت شهرکهای صنعتی ایران که در جلسه ۱۳۶۲/۱۲/۷ تصویب مجلس شورای اسلامی و در تاریخ ۶۲/۱۲/۱۸ به تأیید شورای نگهبان رسیده است و طی نامه شماره ۱/۱۶۱۳۷ مورخه ۶۲/۱۲/۱۸ ریاست محترم جمهوری به نخستوزیری ارسال گردیده پیوست جهت اجرا ابلاغ میگردد .

نخست وزیر - سرچشم موسوی

قانون راجع به تأسیس شرکت شهرکهای صنعتی ایران

ماده واحده - منظور ایجاد هماهنگی و استفاده مطلوب از امکانات شهرکهای صنعتی و ایجاد هزینه بیشتر امکانات زیربنائی و ارائه خدمات ضروری برای مستأفیان و ایجاد واحدهای صنعتی از تاریخ تصویب این قانون شرکت شهرکهای صنعتی ایران تأسیس میگردد .

۱ - مجمع عمومی شرکت یادشده عبارتست از وزیر صنایع (رئیس مجمع) وزیر امور اقتصادی و دارائی - رئیس سازمان برنامه و بودجه - وزیر صنایع سنگین - وزیر نیرو - وزیر مسکن و شهرسازی - وزیر کشاورزی - وزیر صنایع در مقابل مجلس شورای اسلامی مسئول امور مربوط به شرکت شهرکهای صنعتی ایران میباشد .

۲ - شرکت شهرکهای صنعتی ایران میتواند شرکتهای شهرک صنعتی در نقاط مختلف ایران تأسیس نماید که هر یک دارای شخصیت حقوقی مستقل باشد .

۳ - رئیس هیئت مدیره و مدیر عامل هر شرکت فرعی از طرف وزیر صنایع تعیین خواهد شد .

۴ - شرکتها شهرک صنعتی میکنند از طریق واگذاری عین یا منفعت اراضی تحت اختیار خود سرمایه اولیه پرداختی دولت را جبران نمایند. انتقال فعلی اراضی به صاحبان واحدهای صنعتی موکول به اخذ پروانه بهره برداری است .

۵ - هر شرکت شهرک صنعتی بر طبق مفاد اساسنامه خود و اصول قانون تجارت اداره میگردد و از شمول مقررات بنابر مستثنی بوده و ضوابط استخدامی این شرکتها تابع قانون کار و تأمین اجتماعی جمهوری اسلامی ایران است . اعتبارات مصوب در بودجه مربوط به نواحی صنعتی پس از تشکیل شرکت شهرک صنعتی مذکور از طریق این شرکتها هزینه میشود .

۶ - استفاده از بودجه عمرانی یا سرمایه اصلی اولیه شرکت برای پرداخت هزینههای جاری و خدماتی که پس از آغاز بهره برداری از تأسیسات زیربنائی شهرک ضرورت خواهد یافت متوجه است و کلیه هزینههای مربوط به خدمات و امور جاری شهرک صنعتی بر اساس آئیننامه ای که بتصویب مجمع عمومی شرکت شهرکهای صنعتی رسیده از صاحبان واحدهای صنعتی موجود در شهرک به انتخابی که بتجویی از انجام اراضی مورد نیاز برای اجرای طرح خود را تهیه نموده اند دریافت میگردد. موارد و ضوابط و نحوه وصول هزینههای مذکور بتفصیل در آئیننامه مشخص خواهد شد .

۷ - تعیین محل شهرک (در منطقه تصویب شده توسط مجمع) و طراحی نقشه شهرک برای نیازهای گوناگون بر اساس ضوابط اعلام شده توسط وزارت مسکن و شهرسازی انجام خواهد شد . واگذاری اراضی به مستأفیان محدود و شرایط و نحوه عمل در این خصوص در اختیار مسئولان شهرک صنعتی است که بر اساس آئیننامه اجرایی این قانون عمل خواهند کرد. تشخیص ضرورتهای فنی و اقتصادی بمعینه مجمع عمومی شرکت شهرکهای صنعتی مربوط میباشد .

۸ - مجمع عمومی شرکت شهرکهای صنعتی ایران موظف است باتوجه به سیاستهای دولت جمهوری اسلامی ایران و با تصویب هیئت دولت برای افزایش تعداد شهرکها اقدامات لازم را انجام دهد .

۹ - اساسنامه و حدود اختیارات شرکت شهرکهای صنعتی ایران باتوجه به سیاست عدم تمرکز توسط مجمع عمومی در مدت سه ماه از تاریخ تصویب این قانون تهیه و بتصویب هیئت دولت خواهد رسید .

قانون فوق مشتمل بر ماده واحد در جلسه روز یکشنبه نهم اسفندماه یک هزار و سیصد و شصت و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۲/۱۲/۱۸ به تأیید شورای نگهبان رسیده است .

رئیس مجلس شورای اسلامی - اکبر هاشمی

شماره ۹۲۲۳
وزارت فرهنگ و آموزش عالی

آئیننامه اجرایی قانون اجازه تأسیس مطب

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۱۳۶۲/۱۱/۲۸ آئیننامه اجرایی « قانون اجازه تأسیس مطب مصوب ۱۳۶۲/۵/۱۸ مجلس شورای اسلامی » را در ماده و ۲ تبصره شرح زیر تصویب نمودند .

فصل اول - تعاریف

ماده ۱ - مطب - به محلی اطلاق میگردد که پزشک بطور خصوصی (غیر دولتی) و انتظامی مستراً بمرایان خود را پذیرفته ، معاینه ، مداوا و یا مشکلات بهداشتی صادر میکند .

تبصره ۱ - تشخیص عنوان مطب ، مستتر و انتظامی بودن آن بمعینه وزارت بهداشتی است .

تبصره ۲ - منظور از کلیه پزشک در این آئیننامه ، پزشکان ، دندانپزشکان و متخصصین رشته های مختلف پزشکی و دندانپزشکی است .

ماده ۲ - شهر محل طبابت - عبارت از محدوده ای است که بر اساس تقسیمات کشوری بدین عنوان شناخته شده و یا میشود .

فصل دوم - مقررات اجرایی

ماده ۳ - کلیه پزشکانی که در حال حاضر در نقاط مختلف کشور مشغول طبابت آزاد هستند و قبل از تاریخ ۱۳۶۲/۵/۱۸ با رعایت قوانین و مقررات مربوطه مطب داشته اند ، باید ظرف مدت ۲ ماه از تاریخ تصویب این آئیننامه برای صدور پروانه مطب در همان محل پرستشنامه مربوطه را تکمیل و همراه با مدارک زیر به وزارت بهداشتی ارسال دارند تا در مورد صدور پروانه مطب برای همان محل اقدام گردد .

الف - فرم تکمیل شده درخواست مربوطه

ب - فتوکپی مصدق دانشنامه و کتای پزشکی یا دندانپزشکی

ج - فتوکپی مصدق مدرک تحصیلی و نوبت تخصصی

(در مورد فارغ التحصیلان سالهای اخیر گواهی نامه سوخت و یا هرگونه مدرک معتبر دیگر) .

د - چهار قطعه عکس ۳×۴ که در همان سال گرفته شده باشد .

ه - فتوکپی مصدق پروانه دائم و یا سوخت پزشکی .

و - فتوکپی گواهی انجام خدمت موضوع لایحه قانونی مصوب ۱۳۵۹/۹/۲۴ شورای انقلاب برای مسئولین قانون مذکور .

ز - تکمیل فرم مربوطه به داشتن مطب تا تاریخ تصویب قانون اجازه تأسیس مطب مصوب ۶۲/۵/۱۸ بتأیید نظام پزشکی محل و یا سازمان منطقه ای بهداشتی استان مربوطه در سطحی که نظام پزشکی وجود ندارد .

ح - فتوکپی مصدق صفحه اول شناسنامه (و سایر صفحات در صورت وجود)

نظیرانی در دستدرجات شناسنامه ()

ط - فتوکپی مصدق اجازه نامه و یا سند رسمی محل طبابت و یا قرارداد با مؤسسه درمانی خصوصی انتظامی و یا غیر انتظامی .

ماده ۴ - برای کسانی که قبل از شروع جنگ تحمیلی در مناطق جنگی و یا سایر استانها مطب داشته اند و بعد از ۱۳۵۹/۷/۱ تهران آمده و مطب دایر کرده اند پروانه سوخت صادر خواهند شد که اعتبار آن فقط تا پایان جنگ تحمیلی عراق علیه ایران خواهد بود .

ماده ۵ - کلیه پزشکانی که پس از تاریخ ۱۳۶۲/۵/۱۸ بخواهند در هر نقطه از کشور مطب تأسیس نمایند باید مدارک مذکور در ماده ۳ را همراه با درخواست خود به وزارت بهداشتی ارسال و پس از اخذ پروانه اقدام به تأسیس مطب نمایند .